

การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียน
อนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1*
THE DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL INSTITUTE MANAGEMENT TO BE A
LEARNING ORGANIZATION IN THE DIGITAL ERA OF SUKHOTHAI KINDERGARTEN
UNDER THE SUKHOTHAI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

เมษปณยาพร วาดเอื้อยวงศ์*, ธนกฤต สิทธีราช และ สุเนตร ทองคำพงศ์

Metpunyaphorn Wadueiwong*, Thanakit Sittirach and Sunet Thongkumphon

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ตาก ประเทศไทย

Faculty of Education, Northern College, Tak, Thailand

*Corresponding author E-mail: w.metpunyaphon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่ง การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 และ 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 80 คนและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้คือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุดคือ การมีแบบแผนความคิดในยุคดิจิทัล, การเป็นบุคคลที่รอบรู้ในยุคดิจิทัล, การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในยุคดิจิทัล, การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในยุคดิจิทัล และการคิดอย่างเป็นระบบในยุคดิจิทัล ตามลำดับ ปัญหาคือ การใช้เทคโนโลยีเผยแพร่การรับรู้วิสัยทัศน์ร่วมกันไม่ทั่วถึง กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดำเนินการไม่ได้ตามปฏิทิน บุคลากรได้รับการพัฒนาไม่ตรงความสนใจ การสะท้อนผลหาแนวทางพัฒนาความคิดมีน้อย และไม่นำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์แก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงาน แนวทางการพัฒนา โรงเรียนควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้สะท้อนความคิดจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อแบ่งปันแนวคิด กำหนดเป็นนโยบายการให้บุคลากรเรียนรู้งานร่วมกัน มีการสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับดิจิทัล มีการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติงาน การเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และนำไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: การพัฒนาการบริหาร, องค์กรแห่งการเรียนรู้, ยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research are 1) to study conditions and problems of educational institution administration to be a learning organization in the digital era of Sukhothai kindergarten

under the Sukhothai primary educational service area office 1 and 2) to find guidelines for developing educational institution administration to be a learning organization in the digital era of Sukhothai kindergarten under the Sukhothai primary educational service area office 1, using survey and qualitative research methods. The target group includes administrators and teachers of Sukhothai kindergarten under the Sukhothai primary educational service area office 1, there were 80 people and 9 experts. The tools were questionnaires and structured interviews. Statistics used are frequency, percentage, mean, standard deviation. and content analysis. The research results found that: Conditions of educational institution administration to be a learning organization in the digital era overall it is at a high level. Arranged from highest to lowest is having a mental model, personal mastery, team learning, shared vision and thinking system, respectively. The problem is that the use of technology to disseminate awareness of a shared vision is not thorough. Knowledge exchange activities cannot be carried out according to the calendar. Personnel are not developed according to their interests. There is little reflection on the results of finding ways to develop ideas. and do not use the data to analyze and solve problems using digital technology in operations. Guidelines for school development should provide a forum for exchanging knowledge. Reflect on ideas from stakeholders to share ideas. Established as a policy for personnel to learn work together. There is a survey of the need for digital self-development. There is action after review. Collect data to analyze and use to improve operations.

Keywords: Management Development, Learning Organization, Digital Era

บทนำ

แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565 - 2570) กำหนดหลักการไว้ว่า การจะพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและมีความยั่งยืนให้เกิดขึ้นในอนาคตนั้น ต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างเสริมทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็ง มีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาคนให้มีความพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทักษะการเรียนรู้ และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพคน โดยการน้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ทั้งในเชิงระบบและโครงสร้างของสังคมไทย ให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ครูจึงต้องแสวงหาข้อมูลความรู้ การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 และยุทธศาสตร์ชาติที่เน้นการพัฒนาศักยภาพของคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีความรู้พื้นฐานด้านดิจิทัล มีทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะความเข้าใจในความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนการทัศน์ ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ทักษะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูจึงเป็นพลังสำคัญต่อการสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีที่มีประสิทธิภาพของประเทศและสังคมโลก (สุริสา ไวแสน, 2565)

การพัฒนาองค์กรให้เติบโตเข้มแข็งและทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานที่บุคคลนั้น ๆ รับผิดชอบ การสนับสนุนให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การพัฒนาบุคลากรจะทำให้องค์กรนั้นพัฒนาไปด้วย เนื่องจากองค์ความรู้ที่ได้รับจะมีการถ่ายทอดสู่บุคคลอื่น ๆ ในองค์กร หากขาดการถ่ายทอดแบ่งปันก็ถือว่าเป็นการลงทุนที่สูญเปล่า เพราะเมื่อบุคลากร

นั้นโยกย้ายที่ทำงานหรือเกษียณอายุไป ความรู้ความเชี่ยวชาญนั้นก็จะหายไปจากองค์กรนั้นไปด้วย การเรียนรู้ในองค์กรจึงจำเป็นและสำคัญต่อองค์กรในปัจจุบันที่ต้องมีการพัฒนาตนเองให้อยู่รอด การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพูดคุยกัน ร่วมกันแก้ไขปัญหาจะช่วยให้องค์กรสามารถก้าวเดินไปข้างหน้าและสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ได้ (วีรยา สัจจะเขตต์, 2564) นอกจากนี้การจัดการศึกษา ยังต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัยการบริหารการศึกษาคือผู้บริหารสถานศึกษา กล่าวคือ ผู้บริหาร จะต้องมึลักษณะของการเป็นผู้นำที่สามารถเชื่อมโยงและนำเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาได้ ทั้งการจัดการเรียนรู้ของครู และการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาของผู้บริหาร ต้องมีการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ให้สามารถเลือกใช้ในการบริหารได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาให้คุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (กนกกร สมปราชญ์, 2562)

ผลการศึกษานวทางการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้พบว่า ควรกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู สำรวจความต้องการพัฒนาโดยให้ครูจัดทำเป็นแผนการพัฒนาตนเอง มีการปรับวิธีการทำงาน ใช้หลักการมนุษย์สัมพันธ์ ส่งเสริมทักษะในการทำงานเป็นทีม ครูควรนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานมาพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาให้ต่อเนื่อง (เมธาวี คำภูลา และวันทนา อมตาริยกุล, 2564) ควรพัฒนาระบบ Wi-Fi ให้ครอบคลุม สร้างฐานข้อมูลออนไลน์ให้เข้าถึงได้ง่ายเพื่อให้เกิดการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (วีรยา สัจจะเขตต์, 2564) ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จึงต้องกำหนดเป็นพันธกิจพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความก้าวหน้าตามมาตรฐานวิชาชีพ พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา เน้นจิตอาสา พัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) กำหนดคุณภาพของครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา ต้องมีศักยภาพ มีทักษะในการทำงาน มีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1, 2564)

โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับดีทุกด้าน มีข้อเสนอแนะการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการศึกษา ให้มีการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายใหม่ ปรับวิสัยทัศน์ กำหนดพันธกิจและกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา ปรับแผนพัฒนาคุณภาพ แผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและมีการนำเสนอผลการจัดการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบทางการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ผลงานของสถานศึกษาผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบออนไลน์หรือเอกสาร (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2564) ความสำคัญและปัญหาดังที่กล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจในการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ได้แนวทางที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู บุคลากรและผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

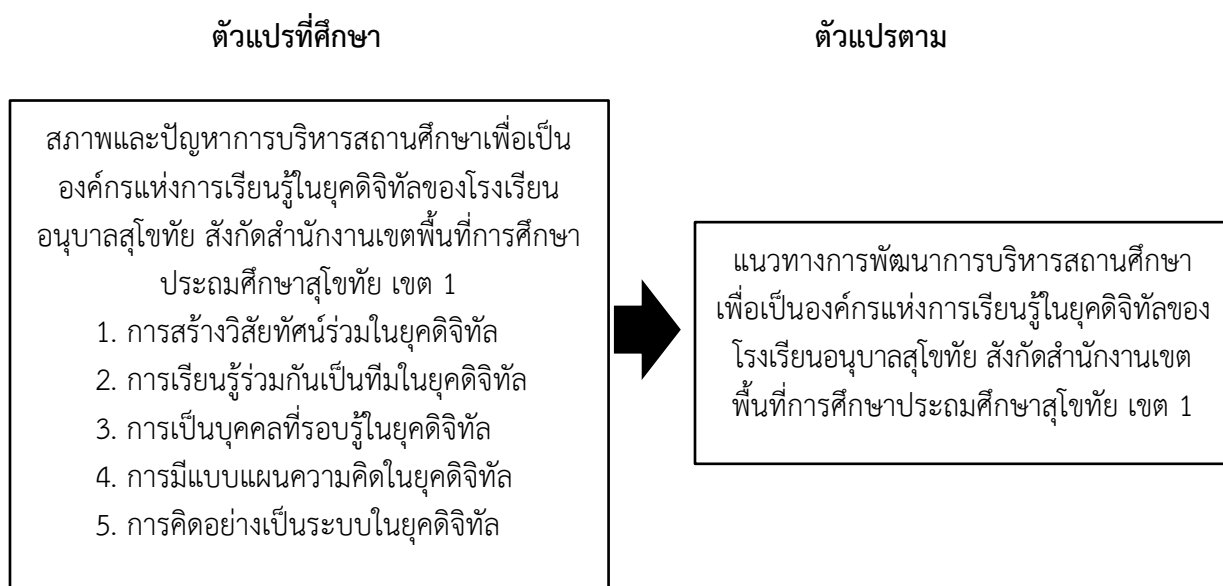
1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 กำหนดแนวคิดจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ (learning organization) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และงานการวิจัยเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรเพื่อดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ใน 5 ด้าน ส่วนตัวแปรตามคือ แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 มีวิธีในการดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 80 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 75 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปรนัยกำหนดคำตอบให้เลือก (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นแบบให้เลือกตอบได้หลายคำตอบ (Multiple Response)

โดยมีวิธีสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นนิยามปฏิบัติการ ตัวชี้วัด พฤติกรรม

2. ยกร่างข้อคำถามตามขอบเขตเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจการใช้ ภาษา ความครอบคลุมสอดคล้องเนื้อหา และความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม

3. นำมาแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และประเมินความสอดคล้อง (IOC : Index of item-Objective Congruence) วิเคราะห์ผลหาค่า IOC ได้ระหว่าง 0.60-1.00 ทุกข้อ

4. นำไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรจำนวน 30 คน เพื่อหาความ เชื่อมั่น (Reliability) โดยหาความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .924

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ถึงผู้บริหารโรงเรียน อนุบาลสุโขทัย เพื่อขอเก็บข้อมูล ชี้แจงวัตถุประสงค์ แจกแบบสอบถาม และแจ้งกำหนดนัดหมายด้วยตนเอง นำ แบบสอบถามที่เก็บคืนมาได้ จำนวน 80 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลของ แบบสอบถามแต่ละตอน คือ

แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และหาร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

แบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ดำเนินการวิจัยดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 9 คน คือ นักวิชาการ 3 คน ผู้บริหารการศึกษา 3 คน และผู้บริหารสถานศึกษา 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) แบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion form) ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถาม ปลายเปิด (Open - end) ดำเนินการสร้างแลพหาคคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2. นำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 สภาพการบริหารรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อ และ ปัญหาการบริหารที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อ มาสรุปอุปนัยเพื่อยกร่างคำถามแบบองค์รวมเป็นราย ด้าน ๆ ละ 1 ข้อ รวม 5 ข้อ

3. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ของการใช้ภาษาในการสื่อความ ความครอบคลุมสอดคล้อง กับขอบเขตเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดติดต่อประสานผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการส่วนตัวรายคนเพื่อขอคำตอบรับ เสนอชื่อให้วิทยาลัยแต่งตั้ง แจ้งผลและประสานอีกครั้งหนึ่งเพื่อขอกำหนดการสัมภาษณ์ เพื่อถึงกำหนดนัดผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการสัมภาษณ์มาสรุปรวมเป็นรายด้านเป็นรายบุคคล สรุปอุปนัย เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้อง หาความถี่ จัดลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย เสนอในรูปตารางวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 มีผลแสดงดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ด้าน	รายการ	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล
		μ	σ	
1	การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในยุคดิจิทัล	4.32	0.48	มาก
2	การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในยุคดิจิทัล	4.36	0.52	มาก
3	การเป็นบุคคลที่รอบรู้ในยุคดิจิทัล	4.37	0.47	มาก
4	การมีแบบแผนความคิดในยุคดิจิทัล	4.41	0.47	มาก
5	การคิดอย่างเป็นระบบในยุคดิจิทัล	4.20	0.56	มาก
โดยรวม		4.33	0.42	มาก

ตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.42$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้านเรียงจากสูงสุดไปหาต่ำสุดคือ การมีแบบแผนความคิดในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.47$), การเป็นบุคคลที่รอบรู้ในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.47$) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.52$) และการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.48$) ส่วนการคิดอย่างเป็นระบบในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.56$) ต่ำที่สุด ตามลำดับ

2. ปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 มีผลแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับคือ การใช้เทคโนโลยีเผยแพร่เพื่อสร้างการรับรู้และยอมรับวิสัยทัศน์ร่วมกันดำเนินการได้ไม่ครอบคลุมบุคลากรทุกกลุ่ม (ร้อยละ 21.26) การเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงเป้าหมายส่วนบุคคลไม่ทั่วถึงอยู่ในวงจำกัดเฉพาะบางกลุ่ม (ร้อยละ 16.27) และการสร้างความรู้ความเข้าใจวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้แก่บุคลากรทุกคนยังไม่ทั่วถึง (ร้อยละ 8.75) ตามลำดับ

2.2 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับคือ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามปฏิทินที่กลุ่มกำหนดไว้ (ร้อยละ 31.25) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มไม่สม่ำเสมอต่อเนื่อง (ร้อยละ 25.00) และไม่มีการสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 23.75) ตามลำดับ

2.3 ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับคือ บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตรงตามความสนใจ (ร้อยละ 22.50) บุคลากรยังไม่มีความรู้ความเข้าใจให้

ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาตนเอง (ร้อยละ 21.75) และโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ

2.4 ด้านการมีแบบแผนความคิดในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับคือ การสะท้อนผล ร่วมวิพากษ์เพื่อหาแนวทางพัฒนาความคิดมีน้อยไม่ต่อเนื่อง (ร้อยละ 31.25) โรงเรียนไม่วางแผนพัฒนาและกำหนดกิจกรรมพัฒนาความคิดบุคลากรให้เป็นระบบ (ร้อยละ 25.00) และการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาความคิดไม่ต่อเนื่องเป็นประจำ (ร้อยละ 16.25) ตามลำดับ

2.5 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับคือ ไม่นำข้อมูลการดำเนินงานไปใช้ร่วมกันวิเคราะห์กำหนดปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 31.25) การเผยแพร่และถ่ายทอดความรู้ใหม่แก่บุคลากรอื่นดำเนินการเฉพาะบางกลุ่มที่ (ร้อยละ 25.00) และบุคลากรได้รับโอกาสอภิปรายความคิดเห็น แนะนำแนวทางแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ทั่วถึง (ร้อยละ 15.00) ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 สรุปประเด็นได้ดังนี้

3.1 ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับคือ ควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนความคิดจากทุกภาคส่วนเพื่อแบ่งปันมุมมองความสำเร็จส่วนบุคคลของแก่กัน (ความถี่ = 8) ควรจัดประชุมวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลกำหนดเป้าหมายและสร้างการรับรู้ในทิศทางเดียวกัน (ความถี่ = 6) และควรส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งในวิสัยทัศน์ร่วมของสถานศึกษา (ความถี่ = 5) ตามลำดับ

3.2 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับคือ ควรกำหนดเป็นนโยบายจุดเน้นส่งเสริมให้บุคลากรทำงานเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน (ความถี่ = 8) มีปฏิทินกำกับกับการดำเนินงานอย่างชัดเจน มีการประชุมร่วมกันวางแผนการนำเทคโนโลยีมาใช้จัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในยุคดิจิทัล (ความถี่ = 7) และผู้บริหารควรเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อชี้แนะให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาร่วมกันอย่างเป็นระบบ (ความถี่ = 6) ตามลำดับ

3.3 ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับคือ ควรสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อกำหนดวิธีการที่เหมาะสม (ความถี่ = 8) มีการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ร่วมกันกำหนดทิศทางการทำงานที่ชัดเจน (ความถี่ = 7) และมีการจัดทำข้อมูลความรู้ความถนัดและความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อใช้จัดกลุ่มส่งเสริมการทำแผนพัฒนาบุคคล (ความถี่ = 5) ตามลำดับ

3.4 ด้านการมีแบบแผนความคิดในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับคือ ควรสะท้อนผล (AAR : Action After Review) หลังการปฏิบัติร่วมกัน (ความถี่ = 8) จัดกิจกรรมให้มีการฝึกปรับทัศนคติที่ยึดหยุ่นไม่ยึดติดหลักการยอมรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล (ความถี่ = 7) และจัดประชุมวางแผนตามวงจรคุณภาพ PDCA (ความถี่ = 5) ตามลำดับ

3.5 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับคือ ควรมีการสำรวจ เก็บข้อมูลเพื่อร่วมวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับ เสนอทางเลือก สรุปผลเป็นแนวทางอย่างเป็นระบบ (ความถี่ = 8) มีเวทีแสดงผลการจัดการความรู้ให้มีการเผยแพร่เป็นประจำทุกปี (ความถี่ = 7) และกำหนดแผนกลยุทธ์นโยบายและแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นเป้าหมายกำหนดทิศทางการบริหารในยุคดิจิทัล (ความถี่ = 6) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความตระหนักให้ความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและความรู้สึกนึกคิดของบุคลากร จึงมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารให้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น มีการใช้ความยืดหยุ่น ลดการยึดติดในหลักการให้เข้ากับสถานการณ์ ใช้ภาวะผู้นำยุคใหม่ในการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรยอมรับการเปลี่ยนแปลง เป็นไปตามแนวคิดของ จิณณวัตร ประโคทัง กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องสามารถรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีการวิเคราะห์สถานการณ์ของข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัยและเชื่อถือได้ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการใช้ข้อมูลเพื่อใช้พัฒนาทั้งคน เครื่องมือ สื่อและโปรแกรมต่าง ๆ ให้ทันสมัยพร้อมใช้งานสม่ำเสมอ (จิณณวัตร ประโคทัง, 2561) และการศึกษาของสายสุนีย์ รามพลอด เรื่อง ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง พบว่า สภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน (สายสุนีย์ รามพลอด, 2566)

ปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีเผยแพร่การรับรู้วิสัยทัศน์ร่วมกันไม่ทั่วถึง กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดำเนินการไม่ได้ตามปฏิทิน การพัฒนาบุคลากรไม่ตรงความสนใจ การสะท้อนผลหาแนวทางพัฒนาความคิดมีน้อย และไม่ได้นำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์แก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ การมีส่วนร่วมในการบูรณาการการจัดกิจกรรม การจัดทำแผนพัฒนาตนเองของบุคลากร และการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดในการแก้ปัญหา รวมทั้งนำข้อมูลไปใช้พัฒนาการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัล มีสภาพต่ำที่สุด และการศึกษาของ สุนทรีย์ ธิชากรณ์ เรื่อง แนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 พบว่า การนำวิสัยทัศน์ไปใช้ในการดำเนินงานและพัฒนาสถานศึกษา ครูทุกคนไม่เต็มใจที่จะสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการส่งเสริมให้ครูมีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ต่ำที่สุด (สุนทรีย์ ธิชากรณ์, 2563) และการศึกษาของ จามร แจ่มเกิด เรื่อง การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้นำไปสู่ความสำเร็จของการทำงานร่วมกันเป็นทีม ต่ำที่สุด (จามร แจ่มเกิด, 2563) และการศึกษาของวีรยา สัจจะเขตต์ เรื่องการพัฒนาแนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า การนำประสบการณ์ ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับวิธีคิดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปมีน้อย (วีรยา สัจจะเขตต์, 2564) และการศึกษาของ สุทวารรณ สอนแก้ว เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า บุคลากรมีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการใช้ข้อมูลย้อนกลับและการตรวจซ้ำ สามารถแก้ปัญหาการทำงานที่ซับซ้อนได้ ต่ำที่สุด (สุทวารรณ สอนแก้ว, 2565) ตามลำดับ

แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้สะท้อนความคิดผู้เกี่ยวข้องเพื่อแบ่งปันแนวคิด กำหนดเป็นนโยบายให้บุคลากรเรียนรู้งานร่วมกัน สำรวจความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับดิจิทัล มีการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติงาน การเก็บข้อมูลเพื่อ

วิเคราะห์และนำไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแลกเปลี่ยนแนวคิด ประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงาน จะเกิดการถ่ายโอนแบ่งปันความรู้ต่อกัน การทำงานร่วมกันโดยหมุนเวียนงานจะเกิดการเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์ก่อน การพัฒนาให้บุคคลเกิดความรอบรู้ชำนาญมาจากความสนใจและความต้องการที่จะเรียนรู้ในสิ่งนั้นเป็นพื้นฐาน การสะท้อนผลทำให้เกิดการร่วมกันตรวจสอบและทบทวนซ้ำจะช่วยให้อายุคนมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ สามารถแยกแยะข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และการศึกษาของสายสุนีย์ รามพลอด เรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง พบว่า ควรมีการเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมพัฒนาและเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา (สายสุนีย์ รามพลอด, 2566) และการศึกษาของสุทวารรณ สอนแก้ว เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า ควรส่งเสริมบุคลากรทำงานร่วมกันเป็นทีม เปลี่ยนบทบาทเพื่อเรียนรู้ในหน้าที่ใหม่ ๆ เสมอ ผู้บริหารต้องเน้นให้บุคลากรนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและสะดวกในการเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา (สุทวารรณ สอนแก้ว, 2565) และการศึกษาของ จามร แจ่มเกิด เรื่องการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า ควรมีการสำรวจความต้องการอบรม ศึกษาดูงานเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หรือศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ กระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้เรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ให้กันและกัน จัดกิจกรรม PLC ร่วมกันสะท้อนผลเพื่อเสนอแนะแนวทางพัฒนาอย่างเป็นระบบ (จามร แจ่มเกิด, 2563)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนอนุบาลสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 พบว่า สภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุดคือ การมีแบบแผนความคิดในยุคดิจิทัล, การเป็นบุคคลที่รอบรู้ในยุคดิจิทัล, การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมในยุคดิจิทัล และการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในยุคดิจิทัล ตามลำดับ ส่วนการคิดอย่างเป็นระบบในยุคดิจิทัล ต่ำที่สุด ปัญหาคือ การใช้เทคโนโลยีเผยแพร่การรับรู้วิสัยทัศน์ร่วมกันไม่ทั่วถึง กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดำเนินการไม่ได้ตามปฏิทิน บุคลากรได้รับการพัฒนาไม่ตรงตามความสนใจ การสะท้อนผลหาแนวทางพัฒนาความคิดมีน้อย และไม่นำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์แก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงาน แนวทางการพัฒนา โรงเรียนควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้สะท้อนความคิดจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อแบ่งปันแนวคิด กำหนดเป็นนโยบายการให้บุคลากรเรียนรู้ร่วมกัน มีการสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับดิจิทัล มีการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติงาน เก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และนำไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีนโยบายในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวิเคราะห์ข้อมูล จัดการความรู้และจัดระบบสารสนเทศภายในสถานศึกษา สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ไว้ในแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการแสวงหา การพัฒนาตนเองและการเข้าร่วมอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานมาใช้ในการบริหารให้เกิดการพัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบ เป็นแบบอย่างแก่บุคลากรในสถานศึกษา สำหรับในครั้งต่อไปควรมีการวิจัย 1) การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาใน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมขององค์กรกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในทุกสังกัด

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร สมปราชญ์. (2562). ภาวะผู้นำ : แนวคิดทฤษฎีและการพัฒนา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จามร แจ่มเกิด. (2563). การศึกษาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จิณณวัตร ประโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซต.
- เมธาวี คำภูลา และวันทนา อมตาริยกุล. (2564). แนวทางการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. วารสารมหาจุฬานาครินทร์, 8(2), 355-367.
- วีรยา สัจจะเขตต์. (2564). การพัฒนาแนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายสุนีย์ งามปลอด. (2566). ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1. (2564). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2565 (ฉบับปรับปรุง). เรียกใช้เมื่อ 15 มีนาคม 2566 จาก <https://sukhothai1.go.th/iud/document/202107121626070509.pdf>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2564). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก : ผลการประเมิน SAR ภายใต้สถานการณ์ COVID-19. สุโขทัย: โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทวารณ สอนแก้ว. (2565). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุนทรีย์ ธิชากรณ์. (2563). แนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุริสา ไวแสน. (2565). การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วารสาร Journal of Administrative and Management Innovation, 10(1), 59-66.